

Fábián Judit

Ébredés

*Samponod temetővirág-illatú,
modorosan csordogál fejedre.
Rájössz, hogy a világegyetem törtrésze
vagy,
hajszál töredezett vége.
Ólomsúlyú vízsugarak
mesterséges vízesésként roncsolják
hajhagymáid.
Elméd óvod a habzó jelentől.
Klóros víz ömlik arcodra.
Kórosan józanít.
A tüskés zuhanyt okolod
sorsod miatt.*

Fakó

*Hajat festeni?
Nem színezem be mikro-világom.
Minden ősz hajszál egy bokor vékony
bordája, egy gyenge levél
erőssé edzett erezete.
A műszín a gerinctelenek tónusa.*

Kérdőjelek

*Miért kell aludnom?
Hogy elmém szétszórja kusza szálait
a szakadt paplanon?*

*Hogy agytekervényeim sötét
örvénybe taszítsák
a gyógyító éberséget?*

*Egy ravasz álomba bújtatott
forgatókönyv hiteti el velem,
hogy Apám a kórház halálsavas
betonlabirintusában meggyógyult.*

*Ébredéskor mennybe költözött arcát
szétzúzza a műút zaja.*

*Miért kell felébrednem?
Lehetnék alvajáró a forgalmas autópályán.*

Kétségbeesés

*Mézsínű darázs
töltődik
a téli nap apatikus sugaraiból.
Apró drónként
fűrkészi a
fürengeteg felhozatalát.
Rovarhiány. Télhiány.*

*Egy elhízott eb oldalába
fúródik a
darásbosszú.*

Fohász